

Sygn. akt V GC 209/13 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...)Sp. z o.o. w W.**

przeciwko: **(...) Spółka z o.o. w J.**

o zapłatę 1 623,00 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie, VI Wydziału Cywilnego z dnia 20.11.2012 r. sygn. akt VI Nc –e 1649751/12, który utracił moc w całości

oddala powództwo.

Sygn. akt V GC 209/13 upr

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w W. wystąpiła z powództwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej (...) Sp. z o.o. w J. domagając się zasądzenia kwoty 1.623,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 03.01.2012r. do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego oraz kosztów płatności systemu (...) S.A. w wysokości 0,60 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26.11.2012r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił w całości żądanie powódki.

Od powyższego nakazu pozwana wniosła sprzeciw, co skutkowało utratą mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazaniem rozpoznania sprawy do tutejszego Sądu.

W uzupełnionym pozwie strona powodowa podtrzymała dotychczasowe żądanie.

W uzasadnieniu wskazała, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła z pozwaną umowę o świadczenie usług reklamowych z dnia 2010-10-07, zaś pozwana nie wywiązała się z obowiązku spełnienia świadczenia pieniężnego. Na wartość przedmiotu sporu składa się pozostała do zapłaty kwota wynikająca z wystawionych przez

powódkę 12 faktur vat szczegółowo opisanych w uzasadnieniu pozwu na kwoty po 135,30 zł z terminem płatności do 03.01.2012r. Pomimo wezwania do zapłaty pozwana nie uregulowała należności.

W uzupełnionym sprzeciwie oraz w piśmie procesowym nazwanym przez pozwaną odpowiedzią na pozew wniosła ona o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powoda kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 7.10.2010r. powódka w rozmowie telefonicznej z prezesem spółki R. A. przedstawiła jej ofertę usług na reklamę internetową spółki a ona wyraziła akces skorzystania z oferty. Sama rozmowa nie była jednak zawarciem umowy, gdyż oryginał umowy miał być wysłany listownie na adres pozwanej celem jej podpisania, co jednak nigdy nie nastąpiło. Kopię umowy pozwana otrzymała dopiero w 2012r. W rubryce przeznaczonej na podpisy stron nie ma podpisu pozwanej. W umowie wskazano też, że w każdym miesiącu powinna być wystawiona i wysłana do klienta e-mailem lub listownie faktura pro-forma, na podstawie której klient dokonuje płatności, a następnie miała być wysyłana właściwa faktura do zaksięgowania. Tej procedury powódka nigdy nie dopełniła. Powódka w identyczny sposób, tj. telefonicznie w dniu 9.12.2010r. złożyła pozwanemu ofertę świadczenia usług na reklamę w książkach telefonicznych, nadając jej oznaczenie „umowa nr (...)”. Również w tym przypadku nie dopełniła formalności związanych ze sfinalizowaniem umowy oraz procedurą otrzymywania faktur. Pozwana również tej umowy nie uznała za skuteczną i odmówiła zapłaty, co skutkowało tym, że pozwana odstąpiła od tej „umowy” wystawiając jednocześnie notę korygującą.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, wskazując, iż źródłem jej roszczeń była ustna umowa o świadczenie usług reklamowych zawarta przez strony oraz zobowiązała się do przedłożenia na termin rozprawy nagrania rozmowy, podczas której doszło do zawarcia umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7.10.2010r. pracownik strony powodowej przeprowadził rozmowę telefoniczną z ówczesną Prezes Zarządu pozwanej R. A. w sprawie zawarcia umowy o świadczenie usług reklamowych.

okoliczność niesporna

Pozwana w okresie od 07.04.2011r. do 19.12.2011r. wystawiła 12 faktur vat na kwoty po 135,30 zł z terminami płatności do : 21.04.2011r. (3 f-ry), 10.05.2011r., 31.05.2011r., 1.07.2011r., 31.07.2011r., 31.08.2011r., 03.10.2011r., 31.10.2011r., 01.12.2011r., 02.01.2012r.

dowody: - faktury vat – k.41-52 akt,

Pismem z dnia 12.07.2012r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 1.734 zł, w tym 110,40 zł z tytułu odsetek w terminie do 24.07.2012r., jednak bezskutecznie.

dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 12.07.2012r. – k. 33 akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 750 kc do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Przepis art. 735§1 kc stanowi zaś, iż jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W przedmiotowej sprawie niespornym było, iż w dniu 7.10.2010r. odbyła się rozmowa telefoniczna pomiędzy pracownikiem strony powodowej oraz ówczesnym Prezesem Zarządu pozwanej R. A.. Spór pomiędzy stronami dotyczył tego, jakie skutki prawne ona wywołała, tj. czy doszło w jej trakcie do zawarcia ustnej umowy.

Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powódka wywodziła swe roszczenie z faktu zawarcia ustnej umowy o świadczenie usług, a zatem to ją obciążał obowiązek wykazania, że do zawarcia takiej umowy doszło. Powódka wbrew treści pisma z dnia 2.08.2013r., w którym zobowiązała się do przedłożenia nagrania rozmowy z dnia 07.10.2010r., do zamknięcia rozprawy dowodu takiego nie dostarczyła. Dołączony przez nią wyciąg ze stenogramu rozmowy nie może zaś dowodu z przedmiotowego nagrania zastąpić. Stenogram stanowić ma bowiem w założeniu jedynie pisemne odzwierciedlenie treści nagrania i stanowi niejako techniczne uzupełnienie takiego dowodu. Stenogram dołączony przez pozwaną został sporządzony przez jej pracownika, zaś Sąd nie mając do dyspozycji nagrania nie może zweryfikować jego rzetelności i prawdziwości.

Ponadto na rozprawie w dniu 16.10.2013r. pełnomocnik pozwanej wskazał, że nie może potwierdzić, czy omawiana rozmowa miała taki przebieg jaki zawarto w stenogramie, gdyż pozwana nie ma kontaktu z R. A., która nie pełni już funkcji prezesa zarządu pozwanej.

Z treści tego dokumentu wynika również, że jest to jedynie „wyciąg ze stenogramu” a więc nie zawiera on pełnej treści rozmowy. Sąd nie może więc stwierdzić tego, czy dalsza treść rozmowy – nie ujęta w stenogramie – nie zawierała treści zmieniających znaczenie oraz wydźwięk całej rozmowy.

Dlatego też sąd oddalił wniosek strony powodowej o dopuszczenie dowodu z tego dokumentu.

Faktu zawarcia umowy nie może przy tym dowodzić kserokopia pisemnego druku umowy, gdyż nie zawiera ona podpisu osoby uprawnionej do reprezentacji pozwanej. Dowodu na zawarcie umowy nie mogą również stanowić wystawiane przez powódkę faktury vat albowiem one również nie zawierają podpisu osoby uprawnionej do reprezentacji pozwanej .

Dokumenty przedłożone przez pozwaną dotyczące zawarcia pomiędzy stronami innej umowy o świadczenie usług nie miały zaś znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy dlatego nie były przedmiotem oceny sądu.

Mając powyższe względy na uwadze sąd powództwo oddalił.